

fra Ribe. Jeg kan ikke sige Andet, end at den paagjældende Mand maa have kunnet nedsette sig der og bruge sit Næringsbevis i god Tro. Der er senere, saavidt jeg veed, paa Foranledning af Handelsforeningen i Ribe, blevet indledet Underfølgelse med Hensyn til Afstanden, og derved er det blevet bevist, at der mangler 4—500 Alen. Nu ere Folk der paa Egnen meget kjede af, at Mandens Næring, som han synes at have drevet godt op til Alles Tilfredshed, staar fare for at blive hævet, og det nævnte Andragende medfølges derfor ogsaa af en Anbefaling fra en stor Del, jeg tror 118, Beboere af Jernved Sogn for hans Sag, og blandt disse Underkriverere er der baade Præst, Skolelærer, Soanefoged og Soaneraadsformand, og det hedder, at Alle paa Egnen ønske, at han maa kunne faae Lov til at fortsætte sin Næring eller i ethvert Fald faae nogen Erstatning for det Tab, han har lidt. Det synes mig, at i dette og i lignende Tilfælde er der Noget, som taler derfor. Naar en Mand har sat sig i betydelige Omkostninger for at faae oprettet en Handel, som han har Tro til at kunne faae Lov til at fortsætte fremdeles, men saa pludselig faar Bevillinaen kasseret, lider han jo et stort Tab, fordi de Udgifter, han har gjort med et bestemt Formaal for sig, vise sig spilde. Selv om der derfor muligvis kunde være Grund til at foretage Forandring i Lovforslagets Form og Indhold, idet saaledes heller ikke jeg kan se, at den Lidsgrandske, der er sat, er heldig, forekommer det mig dog, at selve Tanken har noget Udtalende ved sig, og det, at det Formaal, man her har for sig, ikke vil være af stor almenyttig Betydning, men derimod mere vil komme til at gjælde Enkeltpersoner, hvor jo ikke forhindres Sagens Fremme, dersom den ellers er rigtig og retfærdig; der er jo ogsaa saa mange andre Leiligheder, og der gives jo saa mange Løse, hvor man kun tager Hensyn til en enkelt Person, f. Ex. Pensionslove eller Sigt. Jeg vil derfor anbefale, at man tager Tanken under nærmere Overvejelse, og søger, om muligt, at finde en Udvei, hvorved man paa en eller anden Maade kan komme Mennesker, som paa denne Maade ere komne i Forlegenhed, til Hjælp.

Buff: De Udtalelser og Deviser, der fremkom fra den ærede sidste Taler, for at anbefale Tanken i Lovforslaget, have for en del overskødig gjort mine Bemærkninger, men jeg skal dog tillade mig at knytte blot et Par korte Bemærkninger dertil og fremsætte ialtfald et yderligere Bevis paa, at det maaske kunde være rimeligt, at vi ogsaa toge Hensyn ved denne Lov til det Tilkommende. Den ærede Ordsfører for Forslagsstillerne (Hummelubr) begyndte sine Udtalelser med at sige, at denne Lov skulde have tilbagevirkende Kraaft, og det staar ogsaa i Lovforslagets § 1, at de, der forinden Loven af 23de Mai

1873 have faaet Borgerstabs, skulle for deres Bedkommende blive hjulpsne ved denne Lov; men han udtalte samtidig, at han og hans Medforslagsstillere ogsaa vilde gaa med til, at Loven fik fremadgaaende Kraft, det vil sige, at Loven fik Betydning indtil nu. Det ærede Medlem for Odense Amt (S. Pedersen) nævnte det Tilfælde fra 1877, men Ingen, der ellers er for Lovens Rante, vilde dog vist heller have Noget imod, at Bestemmelsen fik Virkning indtil Dato. Jeg kan ikke sige Andet, end at det er en retfærdig og billig Rante, at, forsaa vidt det virkelig kan paavises, at der er gjort en Mand uden egen Skyld Uret ved, at Dyrigheden ikke har set sig for, skal han ikke komme til at lide derunder. Nu kommer det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (H. Steffensen) nok og udtaler, at der paahviler den Paagjældende en Pligt til selv at sørge for, at Afstanden er, som den skal være. Er det nu virkelig i dette Tilfælde oplyst, at det er den paagjældende Mand, der ikke har sørget derfor, ville vi vel kunne faae klaret Sammenhængen under denne Forhandling, om det er den paagjældende Mand, der skal gjøre det, eller Dyrigheden. Den ærede sidste Taler nævnte jo et Tilfælde, og læste op af en Skrivelse, hvori Herredsfogden over Ribe Herred bemyndiger en Mand til at oprette en Detailhandel i Jernved, men saa afbrød det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds ham med at sige, at der i den staar Jernved Sogn. Mig forekommer det imidlertid, at vi maa antage, at da denne Bevilling er udstedt til denne Mand under Forudsætning af, at han boede i Jernved, maatte det ogsaa være bekendt for Herredsfogden, hvor den Paagjældendes Hus laa, hvor han skulde drive Handelen. Det forekommer mig at være naturligt, og naar det ærede Medlem afbrød den ærede foregaaende Taler med at sige: „Sogn“, saa rammer dette altsaa ikke paa rette Sted. Jeg vil imidlertid antage, saavel efter de Oplysninger, der foreligger, som efter Andragendet, at Regjeringen ikke vil være saa uvillig til at gjøre en Forandring i dette Forhold. Det ser jo besynderligt ud, at en Embedsmyndighed i Ribe, 3 Aar efter at den har givet en Mand Bevilling til at drive Handel, kommer og fortæller, at, skjøndt han har lovlige Bevilling, kan han dog ikke drive Næring mere. Der er jo vejet en Del Skrivelser herom frem og tilbage mellem de forskellige Embedsmyndigheder, og der foreligger som Bilag til Andragendet en Skrivelse, der er dateret den 2den November 1880, hvori der henvises til en Skrivelse fra Ministeriet af 30te Oktober forrige Aar, i hvilken Ministeriet udtaler, at det ingen Myndighed har til at forandre dette Forhold. Ministeriet henviser altsaa kun til, at det „ingen Myndighed“ har, og derfor tror jeg, at Ministeriet ikke vil være utilboeligt til at faae en saadan. Det ses jo af Udtalelserne fra Ministeriet, at det ingen Myndighed har i